

Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ
Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία (†63).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία

τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * * * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

ᾠχος ὁ Πα ρ

Kυριε **ε** **κε** **ξα** **προ** **ο** **σε** **ει** **σα** **σο** **ο** **μου** **ει** **α** **ου** **ον**

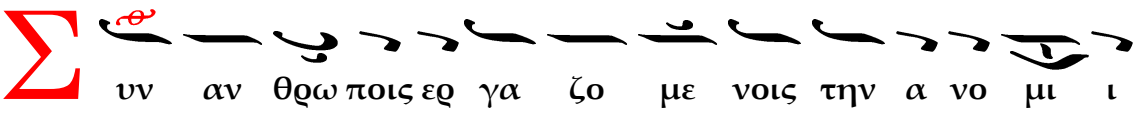
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
 κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
 ου προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ι ε

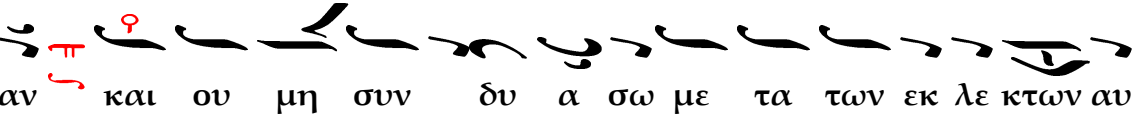
Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
 η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

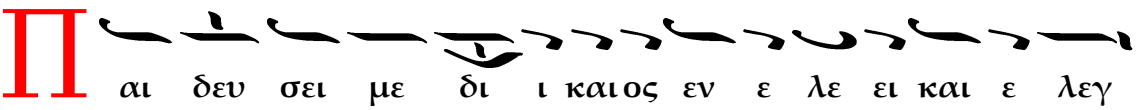
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
 ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

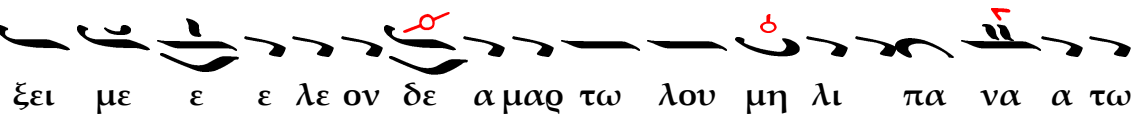
μαρ τι ι αϊς

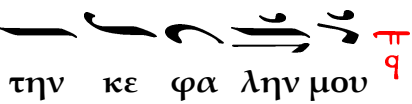
Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

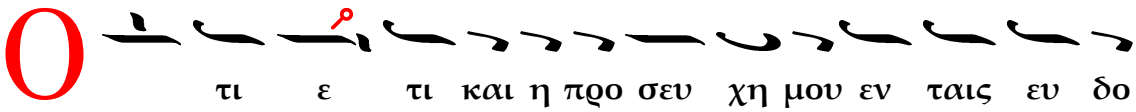
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

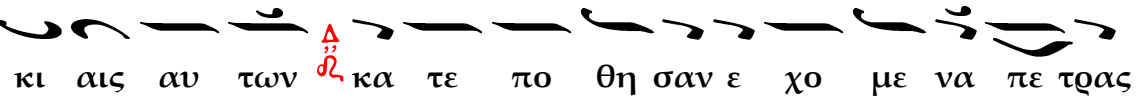
των

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

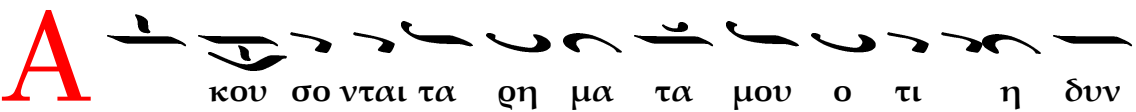
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

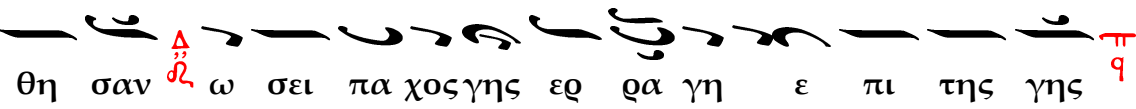
την κε φα λην μου

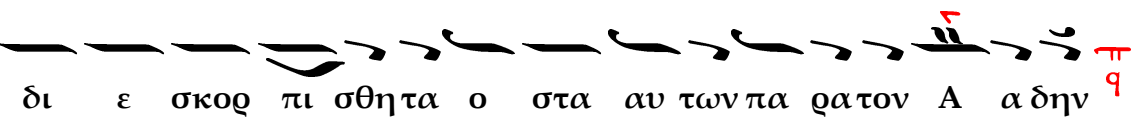
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

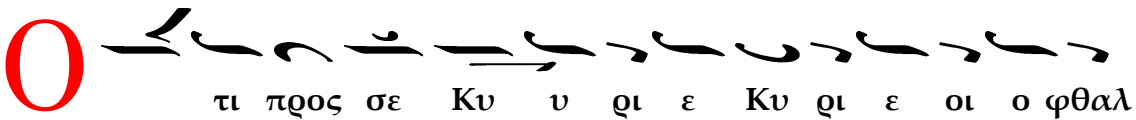
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

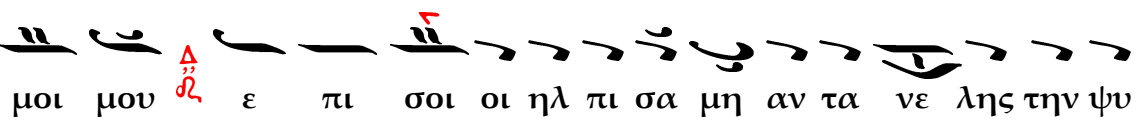
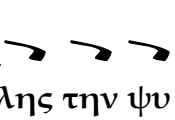
οι κρι ται αυ των

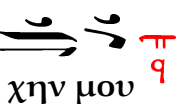
Α κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^π₉

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^{π₉}

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ₂} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^{π₉}

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ^{π₉}

P υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ₂} ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^{π₉}

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^{Δ₂} του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^{π₉}

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^{π₉}

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^{π₉} Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου ^{π₉}

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα ^{Δ₂} εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^{π₉}

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν ἑορτὴν ποιοῦντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν καὶ ὥς τὸ πρὶν, ἀφθαρσία καταστράψαντα.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφαιστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου τούτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ· φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυσας, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδεΐαις, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Μαθθία Ἀπόστολε χορόν, θεῖον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε· καὶ θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ματθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντα φωτίζουσαι, πάντα ὀδηγοῦσαι, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω των α α μην

Ο φω τι σ α πα α σαν την Οι κ α με νην α
α α γι α α σας εις ο ρος υ ψη λον με τε μορ
φω ω ω ω θης α α γα α θε ε δει ξας τοις μα θη
ταις σ α τη η η ην δυ να στει ει ει α α α αν σ α

Νη ο τι κο σμον λυ υ τ ρ α ς σαι εκ πα α α ρα βα α
σε ε ε ε ως δι ο ο βο ο ω με ε εν σοι
ευ σπλα γ νε Κυ ρι ι ε ε σω ω σον τας ψυ υ χα α

ας η η η η μω ω ω ων

Ἄνευ εισόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐσπέρας, προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ϕ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

αν τι ληπτωρ της ψυ χης μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

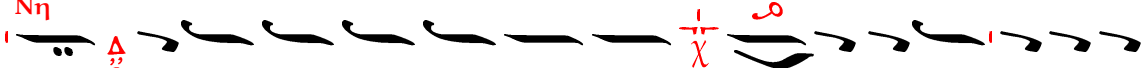
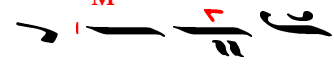
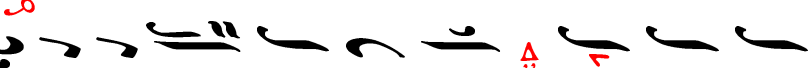
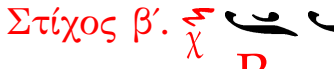
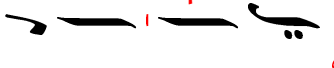
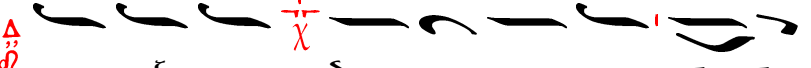
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

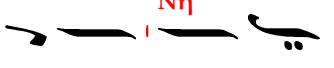
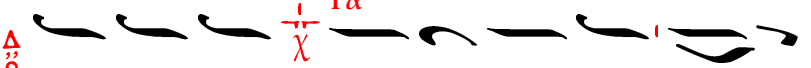
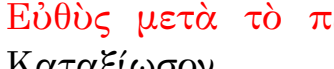
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ρ̣α̣ Γα ϕ

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε

ο ος σθ προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα}
^E ξε λθ με εκ των εχ θρων μδ ο Θε
^{Nη}
^Δ ος ^δ και εκ των ε πα νι στα ^χ με νων επ ε με ε λυ
^M
^{Γα}
^{Nη}
^Δ
^{Γα}
^δ
^χ
^{Γα}
^{Nη}
^Δ
^χ
^{Γα}
^{Nη}
^Δ
^χ

Στίχος β'. ^{Γα}
^P υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Nη}
^Δ
^χ
^{Γα}
^δ
^χ
^{Γα}
^{Nη}
^Δ
^χ

Εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα

Αἱ Ἀγγελικαί. Ἦχος

Λ αμ ψας υ περ νυν εκ Παρ θε νυ Πα να γι ας
 γε τς Θε ς τον Α δαμ ο λον φο ρε σας
πριν α μα αυ ρω θει σαν φυ σιν πα σα αν ε λαμ πρυ νας
 α της μορ φης σς α αλλοι ω σει τα μορ φω θεις ε
 ι τς ο ρς βωρ Δε σπο τα τς τι μι ι
 σς Σταυ ρς στε ο Θε ος η μων

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ο ρος το πο τε ον ζο φω δες και κα πνω δες
 μι ον ι δς νυν και α γι ον υ παρ χει
πριν τον Ι ισ ρα ηλ γαρ δη γη σα ας ως γε γραπται
 λω πυ ρι μορ φω και αι νε φε λη με ρον ε ξε λαμ
 εν αρ ρη τως περ η λι ον στος εν τς ς
 Ως Θε ος δρυ νας τα συμ παν τα

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται.

N υν δὲ λοπρεπὼς συλ λα λην τες τῶ Δεσποτῇ
βλεπὼν ὁ Κηφας ἐν Θαβώρ τῶς δὲ ὁ ἀνδρᾶς κα
λον ἐστιν ἐβόα ὦ δέ ἐναιαί ποιῇ σωμέν τρεῖς
σκηνας εἰ θελήσῃ ἀναμερὸς σοὶ Χρίστε Μωσεί τε
καὶ αἱ Ἡλιὰ τοῖς οἰκέταις σὺ ὁ περὶ
λα αὐτὸν λειμῇ δὼς θαμβεῖ γὰρ συνειχέτο

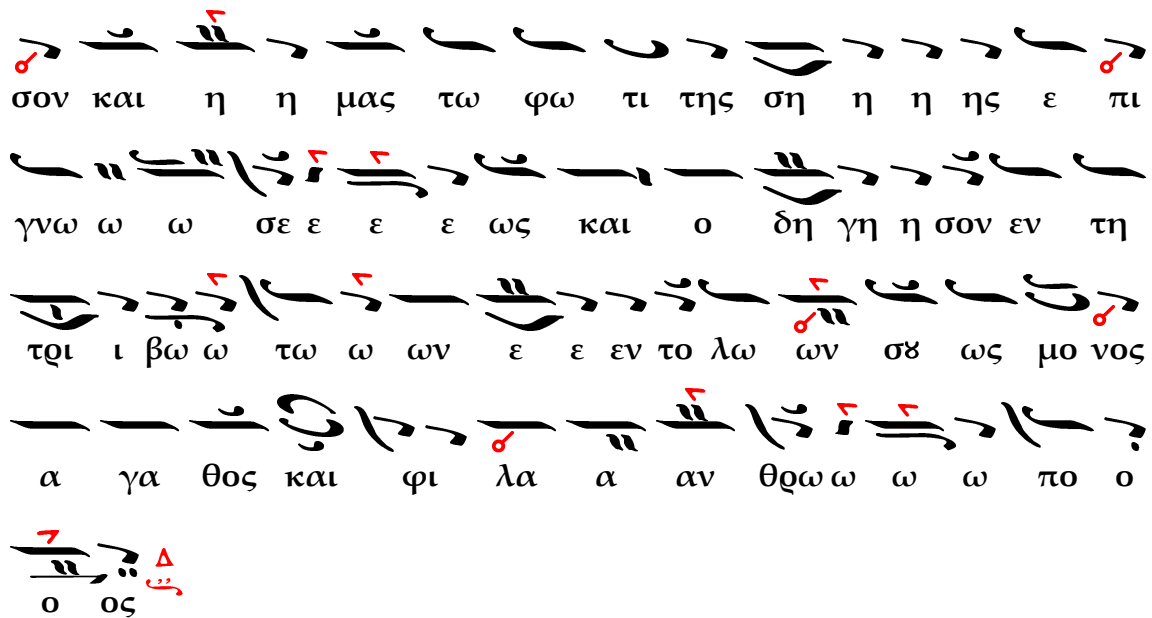
Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι καὶ Υι υι ὦ καὶ
Α γι ι ὦ Πνε ε εὐ μα τι

K αὶ νῦ ν ν ν καὶ α α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
των αἰῶνων ἀ ἀ μην

O ἐν τῷ ὀρειτῷ Θαβώρ μετὰ μορφῶ θεις ἐν δο
ξῇ ἡ Χρίστε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος καὶ
ὕποδειξαστοῖς μαθηταῖς αἰαῖς σὺ τὴν δοξάντης
σηῆς θεοοοτῆ ἡ ἡ ἡ ἡ τος κατανύγα

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου·
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς
νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός
σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ
ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός

σου είμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

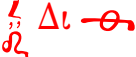
Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος Δι-Θ

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και ια ται πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ
χης Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι

σθαι σα σπευσον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη
 θς πταισμάτων μη α πο στρε ψης σς δς λς κε
 νς σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.
 Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι.

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε θε ο το
 κε τας δυ να στει ει α ας σς λα λειν οι α να ξι
 οι ει μη γαρ συ προ ἱ στασοπρεσβε ευ ου σα
 τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σς των κιν δυ
 νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ
 θε ρς ουκ α πο στω μεν δε σποι να εκ σου σς
 γαρ δς λς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).
 Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον,
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
 ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ὑπαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὤδὴ α'.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π ολ λοις συ νε χο μενος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ

τς Λο γς και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει

νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π α θων με τα ρα τ ε σι προ σβο λαι πολ λης α

θυ μι ι ας ε μπι πλωσαι με την ψυ χην ει ρη νευ

σον Κο ρη τη γα λη η νη τη τ ε Υι ου και Θε

ου σ Πα να μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Σ ω τη ρα τε κ ε σαν σε και Θε ον δυ σω πω

Πα ρ θε ε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν

προ σφευ γων α να τει ει νω και την ψυ χην και την δι

α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τ ες αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Ν ο σ Πα ντα τω σω μα και την ψυ χην ε πι

σκο πης θει ει ας και προ νοι ας της πα ρα σ α ξι

ω σον μο νη Θε ο μη η τορ^u ως α γα θη α γα
θε^u τε λο χευ τρι α^u

ᾠδὴ γ'.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας^u

Π ρο στα σι αν και σκε^u ε πην ζω ης ε μης τι θη
μι^u σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε ε νε συ με κυ βερ
νη σον^u προς τον λι με να σ^u των α γα θων η αι τι
ι α^u των πι στων το στη ριγμα μο νη πα νυμ νη τε^u

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας^u

Ι κε τευ ω Παρ θε^u ε νε τον ψυ χι κον τα ρα
χον^u και της α θυ μι ας την ζα α λην δι α σκε δα
σαι μ^u συ γαρ Θε ο νυμ φε^u τον αρ χη γον της γα
λη^u η νης^u τον Χρι σον ε κυ η σας μο νη πα να χρα

ντε^u

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ε υ ερ γε την τε κθ ς σα τον των κα λων αι τι

ον της ευ ερ γε σι ας τον πλθ ς τον πα σιν α να

βλυ σον πα ντα γαρ δυ νασαι ως δυ να τον εν ι

σχυ υ ι τον Χρι σον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι

στε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Χ α λε παις αρ ρω στι ι αις και νο σε ροις πα θε

σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε συ μοι βο η

θη σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι

νω ω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη

τον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δθ ς λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε καταφευγομεν ως αρρηκτον τειχος και

προστασι αν

Επιβλεψον εν ευμενεια πα

νυ υμνητε θεο το κε επι την εμην χαλε

πην τσω μαατος κακωσιν και ιασαι της ψυ

χης μεστο αλγοος

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρεσβεια θερμη και τειχος απροσμααχη

τον ελεοςπηγη τσκοσμηκαταφυγιον

εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να
προ οφ θα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τε ευ ου σα

Ὡδὴ δ'.

Ἦχος Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Τ ων πα θων μϑ τον τα ρα χον η τον κυ βερ νη
την τε κϑ σα Κυ ρι ον και τον κλυ δω να κα τευ
να σον των ε μων πται σματων Θε ο νυμφευ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Ε υ σπλα γχνι ας την α βυσσον ε πι κα λϑ με
νω της σης πα ρα σχϑ μοι η τον ευσ πλαγχνον κυ
η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνων των σε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

A πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω ρη μα

των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε φυ

μνι ον οι γι νω σκο ντες σε Θε ο μη το ρα

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

O ι ελ πι δα και στη ρι γμα και της σω τη ρι

ας τει ει χος α κρα δαν τον κε κτη με νοι σε Πα

νυ μνη τε δυ σχε ρει ας πα σης εκ λυ τρς με θα

Ὡδὴ ε΄.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

E ^{βραδέως} μπ λη σον ^{εις χρόνον} Α α γνη ευ φορο συ νης την καρ

δι αν μς την σην α κη ρα τον δι δς σα χα ραν

της ευ φορο συ υ υ νης η γεν νη σα σα τον αι τι

ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Λ ^{βραδέως} υ τρω σαι η η μας ^{εἰς χρόνον} εκ κιν δυ νων Θε ο

το κε Α γνη η αι ω νι αν τε κς σα λυ τρω

σιν και την ει ρη η η νην την παν τα νυν υ περ

ε χς σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Λ ^{βραδέως} υ σον την α α χλυν των πται σμα των μς Θε

ο νυμφε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως

τε κς ς ς σα το θει ον και προ αι ω νι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Ι ^{βραδέως} α σαι Α α γνη των πα θων μς την α σθε

νει αν ε πι σκο πης σς α ξι ω σα σα και την υ

γει ει ει αν τη πρε σβει α σς πα ρα σχομοι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Θ α να α α τς και της φθο ρας ως ε σω

σεν ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω θα να τω ω την

τη φθο ρα και θα να τω μς φυ υ σιν κα τα σχε θει

σαν Παρ θε νε δυ σω πη σον τον Κυ ρι ον σς και Υι

ον της εκ θρων κακς γι ας με ρυ σα σθαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π ρο στα α α τιν σε της ζω ης ε πι στα

μαι και φρς ραν α σφα λε στα α την Παρ θε νε ε των

πειρα σμωνδι α λυ ου σαν ο ο χλον και ε πη ρει

ας δαι μο νων ε λαν νς σαν και δε ο μαι δι α παν

τος εκ φθο ρας των πα θων μς ρυ σθηναι με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ως τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με

θα και ψυ χων σε πα ντε λη η σω τη ρι α αν και πλα

τυ σμονεν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σθ

α ει α γαλ λο με θα ω Δεσ ποι να και νυν η

μας των πα θων και κιν δυ νων δι α σω σον

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Εν κλι ι ι νη νυν α σθε νων κα τα κειμαι

και ουκ εστιν ι α σις τη σαρ κι μδ αλλ η Θε

ον και Σω τη ρα τς κο ο σμ και τον λυ τη ρα των

νο σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης

εκ φθο ρας νο ση μα των α να στη σον

Δι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δδ λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σωπησον ως ε χσ σα μη τρι κην πα

αρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
 σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
 θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
 (δις)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
 ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
 με νοι
 (δις)

Δόξα...

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
 και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται τη Τρι α
 δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^ε_γ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος ^ε_γ Βου ^ε_γ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^ε_γ
εν πα ση γε νε α και γε νε α ^ε_γ (δισ)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

^ε_γ **T** ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
σο μαι ^ε_γ εν ^ε_γ πα α α ση ^ε_γ γε νε α και γε νε α α
α α α ^ε_γ

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος ^ε_γ Δι

M νη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ ^ε_γ
εν πα ση γε νε α και γε νε α ^ε_γ (δισ)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα
ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾷσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιᾷσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακα-ρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Πατερ Λογε Πνευμα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε

ε η σιν τς ι κε τς σς θλι ψις γα αρ ε χει

με φε ε ρειν ου δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το

ξευ μα τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε πς προ σφυ γω

ο αθ λι ος παν το θεν πο λε μς με νος και πα ρα μν

θι αν ουκ ε χω πλην σς Δε σποι να τς κο σμς ελ πις και

προστασι των πιζων μη μδ παρι δηστην
δε ησιν το συμ φερων ποι οι η η σο ον

Ου δεις προ στρε χων επι σοι κα τη σχυ με
νος απο σδ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
νει το δω ρη μα προς το συμ φερων της αι τη σε ε
ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χσ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μδ με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
μο νη προστασι α των πι στω ω ω ν

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ

θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.
 Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἵτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.
 Ὠδὴ ζ'.

Ἦχος Ἀδ' — Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Τ ην η μων σω τη ρι ι αν ως η θε λη σας

Σω τερ οι κο νο μη σασθαι εν μητρα της Παρ θε ν

κα τω κη σας τω κο ο σμω ην προ στα τιν α νε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Θ ε λη την τε ε λε ε ρς ον ε γεν νη σας

Μη τερ α γνη δυ σω πησον ρυ σθηναι των πται σματων

ψυ χης τε μο λυ σμα α των τς εν πι στει κραυ γα

ζοντας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος

ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Θ η σαυ ρον σω τη ρι ι ας και πη γην α φθαρ

σι αστην σε κυ η σασαν και πυργον α σφα λει ας

και θυ ραν με τα νοι οι ας τοις κραυ γα ζςιν ε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Σ ω ματων μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι

ι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των

τη σκε πη σθ τη θει ει α θε ρα πευ ει ν α ξι ω

σον η τον Σω τη η ρα Χρι ζον η μιν α
πο ο τε κς σα

Ὡδὴ ἡ΄.

περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

ς βο η θει ει ει ας της πα ρα σδ δε

ο μενς μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υμ νοντας και υ

περ υ ψδ εν τα ας σε Κο ρη ει εις αι ω νας

περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

ων ι α μα α α των το δα ψι λες ε

πι χε εις τοις πι στως υ μνς σι σε Παρ θε νε και υ

περ υ ψδ ς σι ι τον α φρα στοον σδ το κον

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

ας α σθε νει ει ας μς της ψυ χης ι α

τρεῦ εἰς^{Δ 9} καὶ σὰρ κοῦ τας οὐδὺ νας Παρ θε νε^{ν 2} ι νὰ

σε δοξα αζω ωτην Κε χα ρι^{ι 2} ι τω με νην²

Κ αὶ νυν καὶ αὐ καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμήν²

Τ ὧν πειράσω ὧν σὺ^{υ 2} τας προ σβο λας ἐκ

διώκεις^{Δ 9} καὶ παθόντας ἐφο οὐδὺς Παρ θε νε^{ν 2} ο θεν

σε ὑμῶν⁸ με ἐν εἰς παν τας^{ι 2} τὰς αἰώνας²

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (ψάλλεται).

Κ υ ρι ὡς Θε ο το κον² σε ο μο λο γῶ 8

μέν^{υ 2} οἱ δι α σῶ σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α

γνη² συν Α σω μα των χο ρεῖ ει αῖς^{Δ 9} σε με γα λυ

νον τες²

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας²

Ρ ο ην ἡ των δα κρυ ῶν² ἡ ἀ πο ποι η η σης^{υ 2}

η τον παν τος ἐκ προ σω πῶ παν δα κρυ ο ον² α

φη ρη κο τα Παρ θε ε νε Χρι ζον κυ η σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Χ α ρας μϑ την καρ δι αν πλη ρω σον Παρ θε ε νε

η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα α της

α μαρ τι ας την λυ υ πην ε ξα φα νι σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Λ ι μην και προ στα σι α των σοι προ σφεν γο ον

των γε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δα ντο ον

κα τα φυ γη τε και σκε ε πη και α γαλ λι α

μα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Φ ω τος σϑ ταις α κτι σι λαμ πρυν νον Παρ θε ε

νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι ω κϑ σα α

τῶς εὖ σε βῶς Θεοὶ τὸ ὁκον σε κατὰ γγελον
τας

Κ αὖ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τῶς αἰώνας τῶν αἰ

ῶων ἀμην

Κ αὖ κωσὲς ἐν τῷ πῶ τῷ τῆς ἀσθενεῖ εἰ

ας τὰ πεινώθεν τὰ Παρθενεθεράπευσον

ἐξ ἁρρωστίας εἰς ῥώσιν μετὰ σκευάζει

σα

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθὲς μακαρί

ζειν σε τὴν Θεοὶ τὸ ὁκον τὴν αἰμακαρίζον καὶ

παναμώμητον καὶ μητέρα τῶ Θεοῦ ἡμῶν

Τ ἡν τιμωτέραν τῶν Χερσβίμ καὶ ἐν

δόξῳ ἐραν ἁσὺ γκριτῶς τῶν Σεραφίμ τὴν α

διὰ φθορῶς Θεὸν Λόγον τε κῶσαν τὴν ὀντως

Θεοὶ τὸ ὁκον σε μεγαλυνομέν

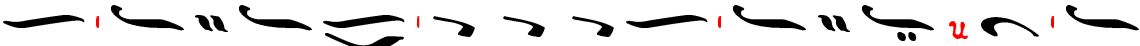
Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

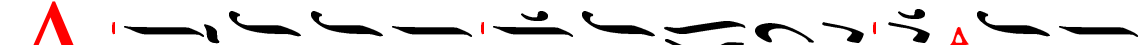
Τ ἡν υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων και κα
θα ρο τε ε ραν λα μπη δο νων η λι α κων την λυ
τρω σα με ε νην η μασεκτης κα τα α ρας την Δε
σποι ναν τς κο ο σμς υμ νοιστι μη σω μεν

Α πο των πολ λων μς α μαρτι ων α σθε
νει το σω μα α σθε νει ει μς και η ψυ χη προς σε
κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις
α πηλ πι σμε ε νων συ μοιβο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι
πα ρα κλη η σεις α να ξι ων σων ι κε των ι να
με σι τε ευ σης προς τον εκ σς τε χθε ε ντα ω Δε
σποι να τς κο ο σμς γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην νυν τη πα
νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως με τα τς

 Προδρο ο μὲ και παν των των Α γι ι ων ^u ^γ δυ σω

 πει Θε ο το ο κε τὲ οι κτει ρη ησαι η μας ^δ
A
 λα λα τα χει λη των α σε βων ^Δ ⁹ των μη

 προ σκυ νων των την ει κο ο να στήν σε πτην ^δ ^δ την ι

 στο ρη θει ει σαν υ πο τὲ Α πο στο ο λὲ ^u ^γ Λὲ κα

 ι ε ρω τα α τὲ την Ο δη γη τρι αν ^δ ^δ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Εἴτα·

^γ
Π
 α α σαι των Α γγε ε ε λων αι σρα τι

 αι ^δ Προδρο με Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο

 ο λων η δω δε κας ^δ ^δ οι Α γι οι Πα αν τες με

 τα της Θε ο το ο κὲ ^u ^γ ποι η σα τε πρε σβει ει αν

 εις το σω θη ναι η ^γ ^δ μα α α ας ^δ ^δ

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Ϯ Γα ϝ

Μετμορφωθῆς ἐν τῷ ὀρει Χριστέ ὁ Θεός
ὁς δειξάς τοις Μαθηταῖς σου τὴν δοξάν σου καὶ τὴν
ναντολάν σου καὶ τὴν μιν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου
τοῦ αἰδίου πρεσβείας τῆς Θεοῦ τοῦ οὐκ ἔσχατου
τοῦ δοξαζομένου οὐρανοῦ σου οὐρανοῦ

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμῃ, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς
δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ φάλλωνται, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς φάλλονται
παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

A — | π ο σ τ ο λ ο ι εκ πε ρ α α α α α τ ω

ω ω ω ω ω ων ^π₉ συ υν α θροι οι σθεν

τε ε ες εν θα α α α δε ^ρ₂ Γεθ ση μα

νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω

ω ^π₉ κη δευ σα α τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω

μα ^ρ₂ και συ Υι ε και αι Θε ε ε μϝ ^Δ₉ πα

ρα α λα α βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα ^ρ₂

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε

ε λω ω ω ω ω ων ^π₉ τω ων θλι βο με ε

ε νων η η χα ρα ^ρ₂ Χρι στι α νων η προ

στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ις ^π₉ Παρ

θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου ^ρ₂

αν τι λα βϝ μϝ ϝ και ρυ υ υ σαι ^Δ₉ τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων ^ρ₂

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω ^π₉ προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον Θε ον μη μϛ ε ε λεγ ξη
 τας πρα α α α ξει ει ει ει ει εις ε
 νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα
 κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η
 σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε
 ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα τει ει
 ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο στα λα κτε
 θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε κα θε
 δρα τϛ βα α α σι λε ε ε ε ως α κα το
 νο η η τον θα α αυ μα πω ως γα λϛ ϛ
 χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η η

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.